

**MAZOWIECKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ**

ae

Warszawa, dnia 21 września 2021 r.

DR.8361.86.2021

DECYZJA PO.178.C.117.2021.CZP

Na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza przedsiębiorcom:

Markowi Puk

prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą:

GASTRO Marek PUK i wspólnik spółki cywilnej "SONG",

Sylwii Puk

prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą:

Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe SYLWIA PUK,

karę pieniężną w wysokości **1000 zł** (słownie: tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. W należącej do przedsiębiorców sali zabaw HULA PARK przy ul. Przemysłowej 18 w Radomiu, zakwestionowano 25 pozycji w cennikach z oferowanymi potrawami lub wyrobami, dla których nie uwidoczniono ilości, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 9 ust. 2 w zw. z § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz.U. z 2015r. poz. 2121).

UZASADNIENIE

W dniach 29.06-07.07.2021 r. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, Delegatura w Radomiu przeprowadzili kontrolę przedsiębiorców Marka Puk prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą: GASTRO Marek PUK i wspólnik spółki cywilnej "SONG", Sylwii Puk prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe SYLWIA PUK.

W należącej do przedsiębiorców sali zabaw HULA PARK przy ul. Przemysłowej 18 w Radomiu, w przypadku 25 pozycji w cennikach z oferowanymi potrawami lub wyrobami, tj.:

Cennik „MENU”

Pizza

1. Margarita,
2. Prosciutto,
3. Salami,

4. Capriciosa,
5. Hawajska,
6. Swojska,
7. Hula Park,

Desery

8. Szarlotka na ciepło z gałką lodów,
9. Szarlotka na ciepło/zimno,
10. Sernik w polewie czekoladowej,
11. Naleśnik z jabłkami/marmoladą,
12. Naleśnik (nutella),
13. Gofr z cukrem pudrem/marmoladą,
14. Gofr (nutella),
15. Lody w polewie,
16. Lody Hula Park dla najmłodszych,

Napoje

17. Kawa czarna,
18. Kawa biała,
19. Kawa cappuccino,
20. Kawa Latte,
21. Herbata czarna,
22. Herbata owocowa,
23. Herbata zielona,

Cennik „URODZINY”

24. Szampan,
25. Fontanna czekoladowa,

nie uwidoczniło ilości tych potraw lub wyrobów, co narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto narusza § 9 ust. 2 w zw. z § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ww. ustawy w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Stosownie do § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług, cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę

potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.

W myśl art. 6 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, do przestrzegania obowiązków wynikających z art. 4 ww. ustawy, obowiązany jest przedsiębiorca.

Mając powyższe na uwadze należy stwierdzić, że przedsiębiorcy Marek Puk prowadzący działalność gospodarczą pod firmą: GASTRO Marek PUK i wspólnik spółki cywilnej "SONG" oraz Sylwia Puk prowadząca działalność gospodarczą pod firmą: Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe SYLWIA PUK przez brak uwidocznienia w cennikach przy 25 pozycjach ilości potrawy lub wyrobu, nie wykonali obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług. Ponadto naruszyli § 9 ust. 2 w zw. z § 9 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

W związku z powyższym 23.08.2021 r. Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej działając na podstawie art. 61 § 1 i § 4 kpa, zawiadomił kontrolowanych przedsiębiorców o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ww. ustawy. W zawiadomieniu strony pouczone o przysługującym im prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

W dniu 09.09.2021 r. do tut. Inspektoratu wpłynęło pismo przedsiębiorców z dnia 07.09.2021 r. W piśmie strony wskazały, że informacja o ilości oferowanych potraw odnosić ma się do produktów oferowanych i będących w sprzedaży. Tym samym, wyszczególnione w dokumencie kontrolnym produkty nie stanowiły oferty. Ponadto kontrola miała miejsce 29.06.2021 r., tj. 2 dni od wznowienia działalności punktów gastronomicznych w myśl obostrzeń związanych z COVID 19. Przedsiębiorcy poinformowali, że w dniu kontroli placówka nie wznowiła działalności gastronomicznej, a cennik stanowiący podstawę stwierdzenia naruszenia obowiązków ustawowych nie stanowił oferty w myśl Kodeksu Cywilnego, co pozwala stwierdzić, że organ kontrolujący popełnił błąd w ustaleniach faktycznych. Strony wskazały, że placówka po wznowieniu działalności gastronomicznej dla konsumenta, nie ma w ofercie większości dań, które znajdowały się w projekcie cennika, a analizowane przez kontrolerów menu należało do innej placówki gastronomicznej. Dodatkowo przedsiębiorcy poinformowali, że w dniu kontroli przedstawili aktualny cennik, nie zawierający braków ustawowych. Nadto zaznaczyli, że nałożenie kary finansowej winno opierać się na faktycznych naruszeniach, nie zaś na przyszłych. W przedmiotowej sprawie, przedsiębiorca ukarany zostać by musiał za zdarzenie przyszłe, nie zaś za faktyczne. Zdaniem przedsiębiorców oferta zaczęła obowiązywać od 15 lipca, nie sposób więc przyjąć, że cennikiem znajdującym się w fazie projektu, a wręcz wzorem zapożyczonym od innego przedsiębiorcy, można by było wprowadzić w błąd w okolicznościach w których zawarty w cenniku towar nie był dostępny, a punkt jako gastronomiczny nie funkcjonował. Strony zaznaczyły także, iż nawet uznając cennik odnoszący się do produktów nieoferowanych za wadliwy to

znikoma szkodliwość czynu z uwagi na fakt, że konsument nie miał faktycznej możliwości nabycia wadliwie oznaczonego towaru.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę stanowisko strony i zauważa, iż organ podejmuje rozstrzygnięcia w prowadzonych postępowaniach administracyjnych w oparciu o materiał dowodowy zebrany w trakcie trwania czynności kontrolnych, tj. na podstawie protokołu kontroli oraz pozostałych dowodów, a także na podstawie dokumentów lub informacji, które udało mu się uzyskać w toku postępowania administracyjnego. Odnosząc się do pisma stron, w którym negocjowały one ustalenia stwierdzone w ramach postępowania kontrolnego w zakresie weryfikowanych przez inspektorów cenników oraz działalności punktu gastronomicznego w czasie kontroli, organ wyjaśnia, że postępowanie kontrolne stanowi szczególny rodzaj postępowania, odrębny od właściwego postępowania administracyjnego, w którym w związku z tym nie mają zastosowania w pełnym zakresie reguły ogólne Kodeksu postępowania administracyjnego. Ulegają one ograniczeniu, a nawet wyłączeniu, zwłaszcza w sytuacji, gdy przepisy szczególne w sposób swoisty regulują nie tylko sam przebieg postępowania kontrolnego, ale również, tak jak ma to miejsce w rozpoznawanej sprawie, instrumenty prawne, za pomocą których podmiot kontrolowany może zakwestionować ustalenia i przebieg kontroli. Taki charakter ma właśnie art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706), którego postanowienia wskazują, że wyniki ustaleń kontroli mogą zostać skutecznie zakwestionowane w określonym czasie - prawo do wniesienia do protokołu kontroli, przed podpisaniem tego protokołu, zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli albo zgłoszenie ich na piśmie w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli. Realizacja prawa do odmowy podpisania protokołu kontroli wiąże się z koniecznością złożenia wyjaśnień co do przyczyn odmowy w ograniczonym 7-dniowym terminie (art. 20 ust. 1e ww. ustawy). Skoro więc przepisy ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej wyraźnie określają procedurę, sposób i termin kwestionowania protokołu kontroli oraz ustaleń w nich zawartych, to oczywistym jest, że możliwość skutecznego powołania się na zarzuty dotyczące czynności i ustaleń kontrolnych w postępowaniu administracyjnym toczącym się po przeprowadzeniu postępowania kontrolnego wymaga dochowania tej procedury i terminów w niej określonych, która to rządzi się odrębnymi regulacjami w stosunku do tych określonych w Kodeksie postępowania administracyjnego, a mających pełne zastosowanie dopiero na etapie postępowania administracyjnego. Nieskorzystanie zaś w odpowiednim terminie z instrumentów prawnych składających się na tę procedurę, w tym wypadku z zastrzeżeń do ustaleń zawartych w protokole kontroli powoduje, że podmiot kontrolowany ma znacznie ograniczoną możliwość skutecznego powołania się na nie w toku dalszego pokontrolnego postępowania prowadzonego w danej sprawie – bez wykazania powodów nieskorzystania z ww. instrumentów. Powyższa konstatacja znajduje dodatkowe potwierdzenie w samej istocie postępowania kontrolnego, którego immanentną cechą jest szybkość i efektywność, w związku z koniecznością odwrócenia i zapobieżenia niebezpieczeństwa grożącego życiu i zdrowiu ludzi, czy też innym dobrom chronionym w sposób szczególnie, oraz ze względu na obiektywne trudności, czy wręcz niemożność późniejszego ustalenia określonych okoliczności faktycznych (analogicznie Wyrok NSA z dnia 21.06.2016r., II OSK 2568/14). Ponadto, trzeba też zauważyć, że zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej, kontrolę przeprowadza się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu wykonywania działalności oraz w godzinach pracy

lub w czasie faktycznego wykonywania działalności przez kontrolowanego. Dodatkowo należy podkreślić, że w przedmiotowym postępowaniu kontrolnym, przed jego podjęciem, dokonano wcześniejszego zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. W trakcie kontroli uczestniczył jeden z przedsiębiorców, który nie wnosił sprzeciwu w zakresie podjętych czynności kontrolnych - pod kątem nie wznowienia działalności gastronomicznej przez przedsiębiorców. W związku z powyższym działalność w tym momencie była prowadzona. Przedsiębiorca nie wnosił też uwag w zakresie cenników objętych kontrolą oraz braku możliwości nabycia wskazanych w nich towarów. Ustalenia zawarte w protokole kontroli zostały przez stronę podpisane bez zastrzeżeń. Ponadto, w przewidzianym terminie na wniesienie uwag do protokołu kontroli, przedsiębiorcy również nie podnieśli wskazanych kwestii. W związku z powyższym nie można uznać, iż lokal nie funkcjonował w okresie przeprowadzanej kontroli, czy, że cenniki nie były obowiązujące, a oferowane w nich produkty nie były dostępne dla klientów. Jak wskazano powyżej, w przedmiotowej sprawie podstawą do wszczęcia postępowania administracyjnego są stwierdzone w protokole kontroli nieprawidłowości w toku kontroli.

Mając na uwadze powyższe, należy wyjaśnić, że art. 6 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług statuuje odpowiedzialność administracyjną podmiotów, wobec których stwierdzono naruszenia wymagań określonych w art. 4 tej ustawy. Regulacja ta ma na celu wyeliminowanie nieprawidłowości w informowaniu konsumentów o cenach towarów i usług. Odpowiedzialność wynikająca z ww. przepisu ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Obiektywny charakter odpowiedzialności administracyjnej opiera się na zasadzie ryzyka (por. wyrok NSA z 08.10.2010 r., sygn.. II OSK 1079/12). Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest stwierdzenie nieprzestrzegania przez określony podmiot nałożonych prawem obowiązków. Mając na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają przyczyny powstania nieprawidłowości. W ocenie, z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że w przedmiotowym postępowaniu administracyjnym brak jest podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, gdyż waga naruszenia prawa przez strony nie może zostać uznana za znikomą. Nieprawidłowości dotyczyły 25 pozycji potraw lub wyrobów zawartych w cennikach. Trzeba wskazać, że ilość kupowanej potrawy lub wyrobu jest jedną z podstawowych informacji, jaką powinien uzyskać klient przed zakupem. Brak informacji o ilości potrawy lub wyrobu może spowodować, że kupujący otrzyma produkt, na który by się nie zdecydował posiadając przedmiotową informację, a tym samym poniósłby straty ekonomiczne. Nie zachodziły również okoliczności określone w art. 189f § 1 pkt 2 kpa, ponieważ na stronę nie została nałożona sankcja za to samo zachowanie przez inny organ. Mając na uwadze powyższe, brak jest podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na podstawie powyższych regulacji.

Zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014r. o informowaniu o cenach towarów i usług, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej, uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość kary wziął pod uwagę przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ww. ustawy i zważył, co następuje:

Stopień naruszenia obowiązków:

W miejscu świadczenia usług w zakresie gastronomii nie podano ilości wyrobów i potraw przy 25 pozycjach w cennikach (szczegóły powyżej). Powyższe narusza art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Naruszenie tego obowiązku należy uznać za istotne, ponieważ kupujący pozbawiony został podstawowych informacji mających wpływ na podjęcie decyzji o zakupie. Kupujący nie posiadał wiadomości o ilości produktów lub wyrobów, a przez to także możliwości odczytania ceny w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Tym samym nie mógł stwierdzić, czy zakup będzie dla niego opłacalny. Interes ekonomiczny konsumenta mógł zostać naruszony. Stwierdzone nieprawidłowości zostały usunięte.

Dotychczasowa działalność podmiotu:

Przedsiębiorcy prowadzą działalność gospodarczą od 15.04.2000 r. oraz 15.01.2013 r. Inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie nie stwierdzili wcześniejszego naruszenia przez strony przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014r. o informowaniu o cenach towarów i usług.

Wielkość obrotów i przychodu:

Strona przesłała informację o obrocie i przychodzie za 2021 r.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014r. o informowaniu o cenach towarów i usług, kara pieniężna może być wymierzona do wysokości 20.000 zł.

W myśl art. 8 dyrektywy 98/6 WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. WE L Nr 80, s. 27), kary za naruszenie przepisów ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

Uwzględniając przesłanki określone w art. 6 ww. ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że przedsiębiorcom Markowi Puk prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą: GASTRO Marek PUK i wspólnik spółki cywilnej "SONG", Sylwii Puk prowadzącej działalność gospodarczą pod firmą: Przedsiębiorstwo Usługowo Handlowe SYLWIA PUK za naruszenie obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ww. ustawy, należy wymierzyć karę pieniężną przewidzianą w art. 6 ust. 1 ww. ustawy w wysokości 1000 zł.

W związku z powyższym Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej orzekł jak w sentencji.

Na podstawie art. 7 ust. 1 i ust. 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, karę pieniężną w kwocie **1000 zł** stanowiącą dochód budżetu państwa, strona powinna wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie: **NBP O/O Warszawa Nr 59 1010 1010 0006 0622 3100 0000**, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

W myśl art. 8 ust. 1 ww. ustawy, do kar pieniężnych, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tj. Dz. U. z 2021r. poz. 1540, ze zm.). Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu art. 51 § 1 Ordynacji podatkowej, od której zgodnie z art. 53 § 1 ww. ustawy, naliczane są odsetki za zwłokę.

Pouczenie:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. o Inspekcji Handlowej, art. 127 § 1 i § 2 kpa oraz art. 129 § 1 i § 2 kpa, od niniejszej decyzji stronie postępowania służy prawo odwołania się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Odwołanie wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. Sienkiewicza 3, 00-015 Warszawa.

Z up. Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

Agnieszka Cieślik

Z-ca Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej

/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

1. p. Marek Puk, [REDACTED] Radom,
2. p. Sylwia Puk, [REDACTED] Radom,
3. a/a.

Potwierdzam zgodność kopii z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	295230.705141.760638
Nazwa dokumentu	Decyzja DR.8361.86.2021 C.I.pdf
Tytuł dokumentu	Decyzja DR.8361.86.2021 C.I
Data dokumentu	2021-09-21 12:31:32
Skrót dokumentu	CCE1C59D3BB97106E18D1E118D50E154F81 BAA27
Wersja dokumentu	1.36
Data podpisu	2021-09-21
Podpisane przez	Agnieszka Świętosława Cieślik Zastępca Wojewódzkiego Inspektora
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.100.1.1.39439
Data wydruku:	2021-09-21 12:45:00
Autor wydruku:	Czaplicki Przemysław